

E közlemény a keleti adriai tengerpart örökzöld növényformációinak ismertetésével foglalkozik. Isztriától kezdve a joni tengerig. A következő fő formációkat ismerteti és jellemzi: fenyőerdők, örökzöld lombos erdő, lombhullató erdő, örökzöld cserjék (macchia), sövények, legelő, sziklagerinczek, sziklák, tengerpart, mocsarak, lápok, romnövények és tenyésztett növények.

A mellékelt térképen a nevezetesebb mediterrán-vidékbeli örökzöld növények tenyésztési vonalai világosan vannak megjelölve (*Juniperus Oxycedrus*, *Quercus Ilex*, *Pinus Pinea*, *P. halepensis*, *Laurus Phillyrea*, *Juniperus macrocarpa*); meg vannak rajta jelölve továbbá az Adria partján tenyésző *Erica*-fajok elterjedési területei.

SCHILBERSZKY (Budapest).

Növénytani Repertorium.*

a) Hazai irodalom:

Borbás Vince dr.: A Balaton növényzetének és partmellékének növényföldrajza. — Pótfüzetek a Természettudományi Közlönyhöz, 1902. évf. (LXVIII. füz.), 81—90. old.

— — A Tátra flórájáról. — Természettudományi Közlöny, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 369—390. old.

Francé Rezső: A rozsdakérdés (6 ábrával). — Pótfüzetek a Természettudományi Közlönyhöz, 1902. évf. (LXVIII. füz.), 49—67. old.

Gabnay Ferencz: A növény- és állatvilág határterületéről. — *Urania*, 1902. évf. (III. köt.), 361—366. old.

Hirc, D.: Iz hrvatske flore. (A horvátországi flórából). — *Šumarski list*, 1902. p. 58.

Hollós László dr.: A föld alatt termő gombák keresése. — Természettudományi Közlöny, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 519—522. old.

Istvánffi Gyula dr.: A szőlő fakórothadása. — *Borászati Lapok*, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 839—840., 855—857. old.

— — A növények kettős termékenyítéséről (ábrával). — Pótfüzetek a Természettudományi Közlönyhöz, 1902. évf. (LXVIII. köt.), 23—31. old.

Jablonski József: A szőlő lisztharmatjának telelése. — Természettudományi Közlöny, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 496—502. old.

Jukeli, Dr. Carl, F.: Die Unvollkommenheit des Stoffwechsels. Hermannstadt, 1902. Verein für Naturwissenschaft.

Mágócsy-Dietz Sándor dr.: A honi botanika múltja, jelene és jövője. — Természettudományi Közlöny, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 313—321. old.

Mezey Gyula: Rendellenességek a repczén. — Természettudományi Közlöny, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 402—409. old.

Páter Béla: A körtelevek fehérfoltúsága. — *Köztelek*, 1902. évf. (XII. köt.), 1890. old.

— — A gyümölcsfa-tenyésztés történetéből. — Természettudományi Közlöny, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 201—213. old.

Sajó Károly: Sivár futóhomokra való díszfák és díszbokrok. — Gyümölcskertész, 1902. évf. (XII. köt.), 67—68., 77—80., 91—93. old.

Šarić, Ivan: Fitogeografski odnosi zagrebačke okoline. (A zágrábi növényzet geográfiai viszonyai.) — Glasnik horvatskoga naravoslovnoga društva, XIII. 4—6., p. 1—21.

Schilberszky Károly dr.: A Hedychium Gardnerianum Wall. virágának szerkezete és biológiája (5 ábrával). — Matematikai és Természettudományi Értesítő, 1902. évf. (XX. köt.), 385—399. old.

— — A meggyfák Fusarium-betegsége. — Gyümölcskertész, 1902. évf. (XII. köt.), 112—113. old.

— — A csonthéjas termésű fák levél-lyukadásáról. — Gyümölcskertész, 1902. évf. (XII. köt.), 169—170. old.

— — A világtató gombákról. — Természettudományi Közlöny, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 757—759. old.

Schuchné Zányi Janka: A virágképződésre ható tényezők és a virágzás. — Természettudományi Közlöny, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 269—288. old.

Szigeti-Gyula Andor: A bábászilva és az őszibarackfa levélfodrosodása (24 ábrával). — Természettudományi Közlöny, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 736—749. old.

Tuzson János dr.: Növénykórtani megfigyelések (6 ábrával). — Természettudományi Közlöny, 1902. évf. (XXXIV. köt.), 142—151. old.

b) Külföldi irodalom:

Pantocsek, Dr. J.: Die Bacillarien des Klebschiefers von Kertsch. — Verhandl. der kais. russ. mineralog. Gesellsch. St. Pétersburg, 1902.

Tompa, Arthur, Dr. von: Beiträge zur pflanzlichen Elektrizität (mit 3 Abbildungen). — Beihefte zum Botanischen Centralblatt, 1902, Band XII, Seite, 99—136.

GYŰJTEMÉNYEK.

Thaisz Lajos: *A leglényegesebb gazdasági gyommagvak gyűjteménye.**

Thaisz bemutatja gazdasági gyommag-gyűjteményét, melyet a földművelésügyi m. kir. miniszterium támogatásával a budapesti m. kir. állami vetőmagvizsgáló állomáson készít és kibocsát.

A magvak és termések $8\frac{1}{2}$ cm hosszú, 11 mm széles üvegecskékben vannak elhelyezve, melyeken a mag tudományos és magyar neve olvasható.

Az egyes üvegecskék egyenlő rekeszre osztott kemény papirosdobozokba, egyelőre betűrend szerint vannak elhelyezve. A maggyűjtés olyan arányokban folyik, hogy egy-egy fajbeli magból 7—800 cm² anyag van meggyűjtve, tehát olyan bőségesen, hogy a gyűjtemények nemcsak a magvizsgáló állomásoknak és egyéb szakintézeteknek, hanem a gazdáknak, kereskedőknek, malomtulajdonosoknak és egyéb érdekelteknek is kiadhatók.

* Bemutatta a növénytani szakosztálynak 1902. évi december 10-iki ülésén.